

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA UOKiK W GDAŃSKU**

RGD.61-8/11/HK

Gdańsk, dnia 14 listopada 2011r.

DECYZJA NR RGD.22/2011

[I] Na podstawie art. 28 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. Nr 50, poz. 331 ze zmianami), stosownie do art. 33 ust. 6 ww. ustawy, działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów,

PO UPRAWDOPODOBNIENIU, w toku postępowania wszczętego z urzędu, stosowania przez przedsiębiorcę Tadeusza Krygera prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Zakład Instalacji Elektrycznych Tadeusz Kryger w Gdańsku:

[1] praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, o której mowa w art. 24 ust. 1 i art. 24 ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, polegającej na stosowaniu we wzorcu umowy pod nazwą „Regulamin Umowy o Abonament” postanowień o treści:

[1.1] „Operator zastrzega sobie prawo do odstąpienia od niniejszej umowy bez żadnych dodatkowych niekorzyści w przypadku zbyt niskiego zainteresowania usługami oraz jeżeli z przyczyn technicznych lub innych ważnych względów jej wykonanie okazałoby się gospodarczo niemożliwe lub w sposób oczywisty nieracjonalne.” (art. 1 § 2),

[1.2] „Jeżeli do 20 dnia miesiąca TVO „eFka” nie odnotuje płatności, Abonent może zostać odłączony od sieci. Za ponowne przyłączenie Abonent zostanie obciążony opłatą w wysokości 50,0 zł brutto. Ponowne podłączenie może zostać zrealizowane wyłącznie po przedstawieniu dokumentu płatności osobiście, faksem lub e-mailem [...]” (art. 2 § 3),

[1.3] „Pomimo blokady elektronicznej bądź mechanicznego odłączenia od sieci Abonent zobowiązany jest opłacić pełną opłatę abonamentową również za okres blokady sygnału telewizyjnego.” (art. 2 § 4),

[1.4] „TVO +eFka+ nie ponosi odpowiedzialności za usterki leżące poza siecią obsługiwaną przez firmę TVO +eFka+.” (art. 4 § 2),

[1.5] „TVO +eFka+ będąca Operatorem telewizji Osiedlowej +eFka+ zastrzega sobie prawo do zmiany listy dostarczanych kanałów telewizyjnych w przypadku:

- 1) zajścia zdarzenia niezależnego od operatora
- 2) zmiany uwarunkowań technicznych przesyłu sygnału telewizyjnego
- 3) zmiany obowiązujących przepisów prawnych
- 4) zmiany warunków umów zawartych z poszczególnymi nadawcami programów telewizyjnych lub ich pełnomocnikami.” (art. 4 § 3),

[1.6] „Cena usługi może ulec zmianie z przyczyn niezależnych od TVO +eFka+” (art. 6 § 4),

uznanych za niedozwolone i wpisanych do rejestru postanowień wzorców umowy, o którym mowa w art. 479⁴⁵ ustawy z dnia 17 listopada 1964r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz.U. Nr 43, poz. 296 ze zmianami), pod numerami: 171 [2.1], 499, 618, 1084, 1166 [2.2], 824, 1027, 1165 [2.3], 680, 797, 1163, 1337, 2200 [2.4], 399, 571 [2.5] oraz 398, 400, 681 [2.6];

80-824 GDAŃSK, UL. PODWALE PRZEDMIEJSKIE 30

TEL./FAX (58) 346-29-32, 346-29-33, 301-51-75

E-MAIL: GDANSK@UOKIK.GOV.PL

[2] praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, o której mowa w art. 24 ust. 1 i art. 24 ust. 2 pkt. 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. Nr 50, poz. 331 ze zmianami), polegającej na naruszaniu obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji, a to wskutek niezamieszczenia we wzorcach umowy o nazwie „Formularz umowy nr ...” i „Regulamin Umowy o Abonament” informacji dotyczącej:

- sposobu i terminów rozwiązania umowy,
- zakresu odpowiedzialności z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania umowy, wysokości odszkodowania oraz zasad i terminów jego wypłaty,
- zasad, trybu i terminu składania oraz rozpatrywania reklamacji,
- polubownych sposobów rozwiązywania sporów,
- sposobu uzyskania informacji o aktualnym cenniku,

co pozostaje w sprzeczności z art. 56 ust. 3 pkt 12-16 ustawy z dnia 16 lipca 2004r. Prawo telekomunikacyjne (Dz.U. Nr 171, poz. 1800 z późniejszymi zmianami);

oraz

PO ZOBOWIĄZANIU SIĘ przez przedsiębiorcę Tadeusza Krygera prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Zakład Instalacji Elektrycznych Tadeusz Kryger w Gdańsku do:

- i) wycofania z obrotu wzorców umowy „Formularz umowy nr ...” i „Regulamin Umowy o Abonament” naruszających art. 24 ust. 1 i art. 24 ust. 2 pkt 1 oraz art. 24 ust. 1 i art. 24 ust. 2 pkt 2 w sposób opisany w punktach [I.1] i [I.2] sentencji decyzji,
- ii) opracowania i wprowadzenia do obrotu, w trybie wynikającym z przepisów ustawy z dnia 16 lipca 2004r. Prawo telekomunikacyjne (Dz.U. Nr 171, poz. 1800 ze zmianami), nowych wzorców umowy:
 - niezawierających postanowień kwestionowanych w punkcie [I.1] sentencji decyzji,
 - zawierających informacje, na brak których wskazuje się w punkcie [I.2] sentencji decyzji,

nakłada się na ww. przedsiębiorcę obowiązek wykonania tych zobowiązań **W TERMINIE DWÓCH MIESIĘCY OD DATY UPRAWOMOCNIENIA SIĘ DECYZJI.**

[II] Na podstawie art. 28 ust. 3 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. Nr 50, poz. 331 ze zmianami), stosownie do art. 33 ust. 6 ww. ustawy, działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów,

nakłada się na przedsiębiorcę Tadeusza Krygera prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Zakład Instalacji Elektrycznych Tadeusz Kryger w Gdańsku obowiązek przedłożenia, **W TERMINIE TRZECH MIESIĘCY OD DATY UPRAWOMOCNIENIA SIĘ DECYZJI**, informacji/dokumentów potwierdzających wykonanie zobowiązań, o których mowa w punkcie I decyzji, a to:

- i) wzorców umowy pn. „Formularz umowy nr ...” i „Regulamin Umowy o Abonament” niezawierających postanowień kwestionowanych w punkcie [I.1] sentencji decyzji i zawierających informacje, o których mowa w punkcie [I.2] sentencji decyzji,
- ii) przykładowych dowodów przekazania konsumentom korzystającym z usług przedsiębiorcy wzorców umowy, o których mowa w punkcie i), w sposób i w terminie wynikających z ustawy z dnia 16 lipca 2004r. Prawo telekomunikacyjne (Dz.U. Nr 171, poz. 1800 ze zmianami),
- iii) przykładowych dowodów przekazania konsumentom korzystającym z usług przedsiębiorcy informacji o prawie wypowiedzenia umowy w wypadku braku akceptacji dla zmian proponowanych w przekazanych im wzorcach.

UZASADNIENIE

[1] W trakcie postępowania wyjaśniającego w sprawie „badania rynku usług dostępu do płatnej telewizji”, o sygnaturze akt RGD.401-2/10/MLM, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów pozyskał m.in. przekazane mu przez przedsiębiorcę Tadeusza Krygera prowadzącego

działalność gospodarczą pod nazwą Zakład Instalacji Elektrycznych Tadeusz Kryger w Gdańsku wzorce umowne pn. „Formularz umowy nr ...” i „Regulamin Umowy o Abonament” wykorzystywane w obrocie z konsumentami.

- [2] Wobec tego, iż analiza dokumentów, o których mowa w punkcie [1], pozwoliła na ustalenie, iż:
- niektóre z postanowień zawartych w „Regulaminie ...” mogą pozostawać w sprzeczności z zakazami wynikającymi z art. 24 ust. 1 i art. 24 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. Nr 50, poz. 331 ze zmianami),
 - tak „Formularz ...”, jak „Regulamin ...” nie zawierają części elementów umowy o świadczenie publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych wymienionych w art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 16 lipca 2004r. Prawo telekomunikacyjne (Dz.U. Nr 171, poz. 1800 ze zmianami), co może pozostawać w sprzeczności art. 24 ust. 1 i art. 24 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów,

Prezes Urzędu uznał za stosowne wszczęcie, w tym zakresie i przedmiocie, postanowieniem nr 96 z dnia 5 maja 2011r., postępowania w sprawie podejrzenia stosowania przez Tadeusza Krygera praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów.

- [3] W korespondencji prowadzonej w trakcie postępowania, które kończy niniejsza decyzja, Tadeusz Kryger podniósł m.in., iż:
- „Regulamin Umowy o Abonament zaczerpnięty został z wzorca pozyskanego z Internetu i był stosowany przez Innych Operatorów krajowych”,
 - „dotychczas żaden z niekorzystnych dla Abonentów zapisów wymienionych w [...] zawiadomieniu [o wszczęciu postępowania] nie był [...] stosowany i żaden z Abonentów nie poniósł z tego tytułu szkód”, takie podejście dotyczyło/dotyczy również „lokatorów, którzy nie uregulowali kwartalnych opłat abonamentowych za usługi telewizji kablowej (np. zmiana operatora bez wypowiedzenia umowy czy zamiana mieszkania) lub pismem, pocztą elektroniczną wypowiedzieli umowę, ale przed umownym terminem jej wygaśnięcia, [oni] także nie byli obciążani”,
 - nie tylko deklaruje „wprowadzenie zmian w Regulaminie i dostosowanie treści do obowiązujących przepisów”, ale podjął już w tej mierze stosowne czynności mające na celu przygotowanie „nowego wzorca umowy, który nie będzie [...] naruszał zbiorowych interesów konsumentów” (postanowienia kwestionowane przez Prezesa Urzędu zostaną w nim wykreślone i zastąpione takimi, które będą zgodne z obowiązującymi w tej mierze przepisami prawa, natomiast „braki” uzupełnione „o informacje/postanowienia, których dotąd nie zawierały, a zawierać powinny”),
 - po zakończeniu ww. czynności „nowy wzorzec zostanie dostarczony abonentom w celu akceptacji umowy z wprowadzonymi zmianami”, a jeśli odbiorca takiej akceptacji nie wyrazi, będzie mu „przysługiwać prawo do rozwiązania umowy, bez zachowania terminu wypowiedzenia i ulegnie [ona] rozwiązaniu z ostatnim dniem upływającego miesiąca”.

PREZES URZĘDU USTALIŁ STAN FAKTYCZNY, JAK NIŻEJ.

- [4] Tadeusz Kryger prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą Zakład Instalacji Elektrycznych Tadeusz Kryger w Gdańsku na podstawie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej prowadzonej przez Prezydenta Miasta Gdańska pod numerem 6081.

„Zaświadczenie” Prezydenta Miasta Gdańska z dnia 10 maja 2011r. określa przedmiot działalności przedsiębiorcy jako:

- wykonywanie instalacji elektrycznych,
- działalność w zakresie telekomunikacji przewodowej,
- nadawanie programów telewizyjnych ogólnodostępnych i abonamentowych.

Z kolei, jak wynika z „Zaświadczenia o wpisie do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych” datowanego na dzień 15 kwietnia 2005r., Tadeusz Kryger jest w ww. rejestrze wpisany pod numerem 2034 i zgodnie z treścią tego „Zaświadczenia ...” jest uprawniony do prowadzenia działalności telekomunikacyjnej na obszarze Gminy Miasta Gdańsk (powiat Gdańsk, województwo pomorskie).

- [5] Skarżony, wykonując na rzecz konsumentów – jako operator TV Osiedlowej „eFKa” – usługi w zakresie telekomunikacji przewodowej, stosuje w obrocie z nimi wzorce umowy o nazwie „Formularz ...” i „Regulamin ...”, o tyle wadliwe, o ile:
- zawierają, wymienione w punkcie [I.1] sentencji decyzji, postanowienia tożsame z postanowieniami, które zostały przez Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów (SOKiK) uznane za niedozwolone i wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy, o którym mowa w art. 479⁴⁵ ustawy z dnia 17 listopada 1964r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz.U. Nr 43, poz. 296 ze zmianami), wskutek czego mogą one naruszać zakaz art. 24 ust. 1 i art. 24 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. o ochronie konkurencji i konsumentów;
 - nie zawierają, wymienionych w punkcie [I.2] sentencji decyzji, informacji dotyczących: sposobu i terminów rozwiązania umowy, zakresu odpowiedzialności z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania umowy, wysokości odszkodowania oraz zasad i terminów jego wypłaty, zasad, trybu i terminu składania oraz rozpatrywania reklamacji, polubownych sposobów rozwiązywania sporów oraz sposobu uzyskania informacji o aktualnym cenniku, tj. informacji, które z mocy ustawy Prawo telekomunikacyjne w umowach o świadczenie publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych znajdować się powinny, co może pozostawać w sprzeczności z art. 24 ust. 1 i art. 24 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

MAJĄC NA UWADZE ZEBRANY MATERIAŁ DOWODOWY, PREZES URZĘDU ZWAŻYŁ, CO NASTĘPUJE.

- [6] Możliwość rozstrzygnięcia sprawy w oparciu o przepisy ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów uzależniona jest od uprzedniego stwierdzenia, czy zagrożony został w niej interes publicznoprawny, bowiem, jeśli przesłanka ta nie występuje, Prezes Urzędu nie jest upoważniony do realizacji zasadniczego celu powołanej ustawy, którym, zgodnie z zapisem jej art. 1 ust. 1, jest określanie warunków rozwoju i ochrony konkurencji oraz zasad podejmowanej w interesie publicznoprawnym ochrony interesów przedsiębiorców i konsumentów.

Rozpatrywana sprawa ma, w ocenie Prezesa Urzędu, charakter publicznoprawny, albowiem dotyczy ochrony interesu szerszej grupy konsumentów, którzy są lub mogą być klientami Tadeusza Krygera. Tymczasem, zbiorowe interesy konsumentów podlegają ochronie przed działaniami przedsiębiorców, które są sprzeczne z prawem, zasadami współżycia społecznego i dobrymi obyczajami.

- [7] Tadeusz Kryger, prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą Zakład Instalacji Elektrycznych Tadeusz Kryger w Gdańsku, jest przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, odpowiednio do którego pod pojęciem tym rozumie się m.in. przedsiębiorcę w znaczeniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004r. o swobodzie działalności gospodarczej (tekst jednolity: Dz.U. z 2007r. Nr 155, poz. 1095 ze zmianami), w której, stosownie do art. 4, przyjęto, iż:
- 1) przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy jest osoba fizyczna, osoba prawna i jednostka organizacyjna niebędąca osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną – wykonująca we własnym imieniu działalność gospodarczą,
 - 2) za przedsiębiorców uznaje się także wspólników spółki cywilnej w zakresie wykonywanej przez nich działalności gospodarczej.

W postępowaniu, które kończy niniejsza decyzja, skarżonemu postawiono zarzuty naruszenia art. 24 ust. 1 i art. 24 ust. 2 pkt 1 oraz art. 24 ust. 1 i art. 24 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Odpowiednio do art. 24 ust. 1 „Zakazane jest stosowanie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów.”, a odpowiednio do ust. 2 tego artykułu „Przez praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów rozumie się godzące w nie bezprawne działanie przedsiębiorcy, w szczególności: 1) stosowanie postanowień wzorców umów, które zostały wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479⁴⁵ ustawy z dnia 17 listopada 1964r. – Kodeks postępowania cywilnego [...], 2) naruszanie obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji [...]”.

[8] Aby działania przedsiębiorcy mogły zostać uznane za sprzeczne z powołanymi wyżej przepisami art. 24 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, niezbędne jest wykazanie, iż spełniają one łącznie następujące przesłanki:

- ujawniają się w obrocie konsumenckim, a więc dotyczą relacji przedsiębiorca-konsument,
- stanowią działanie bezprawne,
- naruszają zbiorowe interesy konsumentów.

[9] Zgodnie z art. 4 pkt 12 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów i art. 22¹ Kodeksu cywilnego za konsumenta uważa się osobę fizyczną dokonującą czynności prawnej nie związanej bezpośrednio z jej działalnością gospodarczą lub zawodową.

W przedmiotowej sprawie fakt stosowania przez Tadeusza Krygera w obrocie z konsumentami wzorców umowy pn. „Formularz ...” i „Regulamin ...” nie budzi wątpliwości, co przesądza o tym, iż pierwszą z przesłanek należy uznać za spełnioną.

[10] Za spełnioną należy uznać także drugą z przesłanek, tj. bezprawność działania przedsiębiorcy, w tym punkcie wywodzoną z tożsamości postanowień będących przedmiotem postępowania, które kończy niniejsza decyzja, stosowanych w obrocie z konsumentami przez Tadeusza Krygera, oraz postanowień wpisanych do rejestru, o którym mowa w art. 479⁴⁵ ustawy z dnia 17 listopada 1964r. – Kodeks postępowania cywilnego, a na rzecz takiego stanowiska Prezesa Urzędu przemawia to, iż zakaz stosowania tych drugich nie ogranicza się jedynie do przedsiębiorcy, przeciwko któremu zapadł wyrok w sprawie o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone, lecz rozciąga się również na wszystkich innych przedsiębiorców posługujących się postanowieniami identycznymi, tożsamymi, bowiem art. 479⁴³ Kodeksu postępowania cywilnego prawomocność przedmiotowego wyroku rozszerza – od chwili wpisania wzorca umowy do ww. rejestru – na osoby trzecie.

Wpis określonego postanowienia do rejestru niedozwolonych postanowień umownych oznacza zatem, że od tego momentu stosowanie określonej klauzuli jest zakazane we wszystkich wzorcach umownych. Powyższe stanowisko Prezesa Urzędu zgodne jest z orzecznictwem Sądu Najwyższego, który w uchwale z dnia 13 lipca 2006r., sygnatura akt III SZP 3/06, stwierdził, iż „stosowanie postanowień wzorców umów o treści tożsamej z treścią postanowień uznanych za niedozwolone prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów i wpisanych do rejestru, o którym mowa w art. 479⁴⁵ § 2 k.p.c., może być uznane w stosunku do innego przedsiębiorcy za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów [...]”, a w jej uzasadnieniu wskazał m.in., iż „[...] praktyka naruszająca zbiorowe interesy konsumentów art. 23a u.o.k.ik. obejmuje również przypadki wprowadzania jedynie zmian kosmetycznych polegających na przestawieniu wyrazów lub zastąpieniu jednych wyrazów innymi, jeżeli tylko wykładnia postanowienia pozwoli stwierdzić, że jego treść mieści się w hipotezie zakazanej klauzuli. Stosowanie klauzuli o zbliżonej treści do klauzuli wpisanej do rejestru godzi przecież tak samo w interesy konsumentów, jak stosowanie klauzuli identycznej, co wpisana do rejestru [...]. Przyjęta powyżej rozszerzająca wykładnia art. 23a u.o.k.ik. znajduje również uzasadnienie w dyrektywach 93/13 oraz 98/27 a także w orzecznictwie ETS dotyczącym zasady efektywności [...]”.

Wobec tego, że z powołanego wyводу Sądu Najwyższego wynika wprost, iż nie jest konieczna dokładna, literalna identyczność klauzuli wpisanej do rejestru i klauzuli z nią porównywanej, za niedozwolone mogą zostać uznane również postanowienia wzorców umów mieszczące się w hipotezie postanowienia wpisane do rejestru, którego treść będzie ustalona w oparciu o dokonaną jego wykładnię, bowiem stosowanie postanowienia o treści zbliżonej tak samo godzi w in-

teresy konsumentów, jak stosowanie postanowienia identycznego z tym, które zostało wpisane do rejestru.

W ocenie Prezesa Urzędu postanowienia wzorców umowy stosowane w obrocie z konsumentami przez skarżonego, oznaczone w sentencji niniejszej decyzji numerami od [1.1] do [1.6], są tożsame z odpowiednimi postanowieniami wpisanymi do rejestru postanowień niedozwolonych, o którym mowa w art. 479⁴⁵ ustawy Kodeks postępowania cywilnego, na podstawie prawomocnych wyroków SOKiK i, jako takie, mogą naruszać przepisy art. 24 ust. 1 i art. 24 ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Poniżej zestawiono kwestionowane przez Prezesa Urzędu postanowienia wzorców umowy, odpowiadające im postanowienia wprowadzone do rejestru oraz przesłanki ich tożsamości.

- We wzorcu umowy adresowanym do konsumentów Tadeusz Kryger stosuje postanowienie o treści:
 - „Operator zastrzega sobie prawo do odstąpienia od niniejszej umowy bez żadnych dodatkowych niekorzyści w przypadku zbyt niskiego zainteresowania usługami oraz jeżeli z przyczyn technicznych lub innych ważnych względów jej wykonanie okazałoby się gospodarczo niemożliwe lub w sposób oczywisty nieracjonalne.” (art. 1 § 2 „Regulaminu ...”).

natomiast w rejestrze postanowień niedozwolonych zostało wpisane postanowienie o treści:

- „PUH +SATEX+ nie ponosi odpowiedzialności jeżeli swą działalność będzie musiało zawiesić z przyczyn od niego niezależnych.” (wyrok SOKiK z dnia 4 sierpnia 2004r., sygnatura akt XVII Amc 56/03, numer postanowienia w rejestrze: 171).

Uzasadniając wyrok z dnia 4 sierpnia 2004r., będący podstawą wpisu do rejestru klauzuli o numerze 171, SOKiK podniósł, iż postanowienie to narusza art. 385³ pkt 2 Kodeksu cywilnego, bowiem przedsiębiorca stosujący je w obrocie z konsumentami „może zaprzestać wykonywania umowy w sposób dowolny, nie ponosząc konsekwencji”, tym bardziej, że „ogólność kwestionowanego zapisu powoduje, że wyłączeniu podlega odpowiedzialność pozwanego za zaprzestanie wykonywania umowy (nazwane zawieszeniem działalności) z przyczyn, wprowadzając od niego niezależnych, jednak takich za które ponosiłby odpowiedzialność (np. z winy podwykonawców)”.

Jeżeli zatem w postanowieniu kwestionowanym Tadeusz Kryger zastrzega sobie „prawo do odstąpienia od [...] umowy bez żadnych dodatkowych niekorzyści”, a spektrum przyczyn mogących być tego powodem, określone stosunkowo szeroko, ale i ogólnie, obejmuje zarówno takie, które mogłyby być uznane za niezależne, jak i takie, których za niezależne uznać nie sposób, to pomimo odmiennych sformułowań postanowienia wpisanego i kwestionowanego można uznać ich tożsamość tak w sferze celów, jak i skutków ich stosowania.

- We wzorcu umowy adresowanym do konsumentów Tadeusz Kryger stosuje postanowienie o treści:
 - „Jeżeli do 20 dnia miesiąca TVO „eFka” nie odnotuje płatności, Abonent może zostać odłączony od sieci. Za ponowne przyłączenie Abonent zostanie obciążony opłatą w wysokości 50,0 zł brutto. Ponowne podłączenie może zostać zrealizowane wyłącznie po przedstawieniu dokumentu płatności osobiście, faksem lub e-mailem [...]” (art. 2 § 3 „Regulaminu ...”),

natomiast w rejestrze postanowień niedozwolonych zostały wpisane postanowienia o treści:

- „Ponowne świadczenie przez Operatora usługi konserwacji i rtv może nastąpić po: 1) uregulowaniu zaległości z tytułu opłat za wykonanie przez Operatora usługi wraz z ustawowymi odsetkami za zwłokę, 2) uregulowaniu opłaty przyłączeniowej w wysokości określonej w cenniku.” (wyrok SOKiK z dnia 22 czerwca 2005r., sygnatura akt XVII Amc 52/04, numer postanowienia w rejestrze: 499),
- „W przypadku nie uiszczenia opłaty w terminie sygnał zostanie odłączony od gniazda. W przypadku wyrażenia przez użytkownika chęci dalszego korzystania z sygnału, wykonawca dokona przyłączenia po zapłaceniu zaległości i dokonaniu jednorazowej opłaty za po-

nowne przyłączenie.” (wyrok SOKiK z dnia 5 stycznia 2005r., sygnatura akt XVII Amc122/03, numer postanowienia w rejestrze: 618),

- „W przypadku odłączenia sygnału z lokalu z winy abonenta jego ponowne podłączenie nastąpi po uregulowaniu zaległości i wniesieniu opłaty za ponowną aktywację (ponowna aktywacja – wznowienie dostarczania sygnału telewizji kablowej w istniejącym przyłączy, podlegające opłacie zgodnie z cennikiem operatora).” (wyrok SOKiK z dnia 9 czerwca 2006r., sygnatura akt XVII Amc90/05, numer postanowienia w rejestrze: 1084),
- „Ponowne podłączenie Abonenta nastąpi wyłącznie po uregulowaniu zaległości wraz z dodatkową opłatą za ponowne włączenie określoną w cenniku.” (wyrok SOKiK z dnia 12 marca 2007r., sygnatura akt XVII AmC 1/07, numer postanowienia w rejestrze: 1166).

Jak wskazuje na to analiza treści postanowienia kwestionowanego oraz postanowień przywołanych, wpisanych do rejestru, odnoszą się one do sytuacji, które charakteryzują: zwłoka abonenta w zapłacie za świadczone przez operatora usługi oraz skutek tej zwłoki, ujawniający się po upływie określonego w umowie terminu opóźnienia w płatności, w postaci zawieszenia bądź nawet zaprzestania świadczenia usługi; równocześnie, w wypadku gdy abonent jest zainteresowany wznowieniem świadczenia usługi, przedmiotowe postanowienie uprawnia operatora nie tylko do żądania uregulowania przez abonenta zaległych należności (wraz z odsetkami, które, po myśli art. 481 § 1 Kodeksu cywilnego, są typową sankcją kontraktową z tytułu opóźnienia w spełnieniu świadczenia pieniężnego), ale i – dodatkowo – również „opłaty aktywacyjnej/przyłączeniowej” (mającej charakter kary umownej, zastrzeżonej z mocy art. 483 § 1 Kodeksu cywilnego, do przypadków niewykonania lub wykonania nienależytego zobowiązań niepieniężnych)¹.

Wobec tego, iż tak w postanowieniu kwestionowanym przez Prezesa Urzędu, jak i postanowieniach wpisanych do rejestru, swoistą sankcją za niewykonanie w terminie zobowiązań pieniężnych stanowi konieczność uiszczenia przez abonenta, w celu wznowienia przez operatora świadczenia usług (ponownego przyłączenia), dodatkowej opłaty (w wypadku usług świadczonych przez Tadeusza Krygera „w wysokości 50,0 zł brutto”), wobec tego, że pobieranie tej opłaty jest niedopuszczalne (okoliczność ta stanowiła bowiem podstawę umieszczenia klauzul o numerach 499, 618, 1084 i 1166 w rejestrze postanowień niedozwolonych), przyjąć należy, iż mogą one zostać uznane za tożsame.

- We wzorcu umowy adresowanym do konsumentów Tadeusz Kryger stosuje postanowienie o treści:
 - „Pomimo blokady elektronicznej bądź mechanicznego odłączenia od sieci Abonent zobowiązany jest opłacić pełną opłatę abonamentową również za okres blokady sygnału Telewizyjnego.” (art. 2 § 4 „Regulaminu ...”),

natomiast w rejestrze postanowień niedozwolonych zostały wpisane postanowienia o treści:

- „Zawieszenie Usług, wynikające z opóźnienia Abonenta w dokonywaniu płatności należnych Operatorowi, nie zwalnia Abonenta z terminowego regulowania Opłat Abonamentowych w pełnej wysokości za okres Zawieszenia Usług.” (wyrok SOKiK z dnia 8 czerwca 2006r., sygnatura akt XVII AmC 125/05, numer postanowienia w rejestrze: 824),
- „W przypadku dwutygodniowego opóźnienia płatności, od daty ustalonego terminu, Operator ma prawo przerwać świadczone przez siebie usługi i odłączyć użytkownika od sieci Internet. Za cały okres tego wyłączenia Operator pobiera obowiązującą opłatę abonamentową, do czasu rozwiązania umowy (łącznie z okresem jej wypowiedzenia, jeżeli w tym okresie zostanie wypowiedziana przez jedną ze stron). Za ponowne włączenie Operator pobiera opłatę w wysokości 50 zł netto (dotyczy klientów, których usługi są zablokowane np. ze względu na nieregulowane terminowo płatności).” (wyrok SOKiK z dnia 21 listopada 2006r., sygnatura akt XVII AmC 138/05, numer postanowienia w rejestrze: 1027),

¹ Z treści „Regulaminu ...” w żaden sposób nie wynika, by Tadeusz Kryger – żądając od abonentów odłączonych od sieci opłaty z tytułu ponownego przyłączenia w kwocie 50 zł – rezygnował, równocześnie, z zaległych należności z tytułu wcześniej świadczonych usług.

- „Abonent ma obowiązek uiszczenia opłaty abonamentowej niezależnie od zawieszenia świadczenia usług, o których mowa w punkcie 6.” (wyrok SOKiK z dnia 12 marca 2007r., sygnatura akt XVII AmC 1/07, numer postanowienia w rejestrze: 1165).

Mając na względzie, iż:

- zarówno postanowienie kwestionowane, jak i postanowienia przywołane, wpisane do rejestru, dotyczą sytuacji, w której operator zawiesił bądź zaprzestał świadczenia usług, a mimo to żąda od abonenta/konsumenta wnoszenia przez niego opłat także za czas trwania tego zawieszenia/zaprzestania, czym rażąco narusza interesy konsumenta, ten bowiem, będąc zmuszonym do uiszczenia opłaty abonamentowej wynikającej z zawartej umowy, nie otrzymuje od kontrahenta odpowiedniego ekwiwalentu w postaci dostępu do usługi,
- takie uregulowanie wzajemnych praw i obowiązków jest skutkiem wykorzystania przez operatora posiadanej przewagi kontraktowej dla narzucenia konsumentowi niekorzystnego postanowienia w celu uzyskania nieuzasadnionych korzyści,
- działania, o których mowa wyżej, wyczerpują dyspozycję art. 385³ pkt 22 Kodeksu cywilnego, stosownie do której uważa się, w razie wątpliwości, że niedozwolonymi postanowieniami umownymi są te, które przewidują obowiązek wykonania zobowiązania przez konsumenta pomimo niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania przez jego kontrahenta,
- stosownie do dyspozycji art. 385¹ § 1 Kodeksu cywilnego, postanowienia umowy zawieranej z konsumentem nie uzgodnione indywidualnie nie wiążą go, jeżeli kształtują jego prawa i obowiązki w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami, rażąco naruszając jego interesy,

uznać należy, iż postanowienie kwestionowane i postanowienia wpisane do rejestru są tożsame, czego nie podważają różnice w zakresie użytych wyrazów i sformułowań.

- We wzorcu umowy adresowanym do konsumentów Tadeusz Kryger stosuje postanowienie o treści:
 - „TVO +eFKa+ nie ponosi odpowiedzialności za usterki poza siecią obsługiwaną przez firmę TVO +eFKa+.” (art. 4 § 2 „Regulaminu ...”)

natomiast w rejestrze postanowień niedozwolonych zostały wpisane postanowienia o treści:

- „PTK nie ponosi odpowiedzialności za zakłócenia w odbiorze programów telewizyjnych i radiowych rozprawdzanych w sieci telewizji kablowej wynikające z przyczyn niezależnych od PTK, w szczególności występujących poza siecią.” (wyrok SOKiK z dnia 23 lutego 2005r., sygnatura akt XVII AmC 3/04, numer postanowienia w rejestrze: 680),
- „Operator nie ponosi odpowiedzialności za niewykonanie lub nienależyte wykonanie usług wynikłe z faktu niewłaściwego funkcjonowania sieci telekomunikacyjnych innych operatorów telekomunikacyjnych.” (wyrok SOKiK z dnia 14 marca 2005r., sygnatura akt AmC 21/04, numer postanowienia w rejestrze: 797),
- „Usługodawca nie ponosi odpowiedzialności za jakiegokolwiek zakłócenia działalności sieci, wynikające z działania siły wyższej, lub pracy nadajników w pobliżu sieci Usługodawcy oraz awarie łącz Innych Operatorów.” (wyrok SOKiK z dnia 12 marca 2007r., sygnatura akt XVII AmC 1/07, numer postanowienia w rejestrze: 1163),
- „Operator nie ponosi odpowiedzialności za szkody i awarie powstałe w wyniku zdarzeń losowych (...) pozostających poza wpływem i kontrolą Operatora (np. wyładowania atmosferyczne, awarie urządzeń nadawczych nadawców itp.)” (wyrok SOKiK z dnia 24 listopada 2006r., sygnatura akt XVII AmC 163/05, numer postanowienia w rejestrze: 1337),
- „TuxNet nie ponosi odpowiedzialności za przerwy w świadczeniu usług wynikające z awarii lub przypadków wadliwego funkcjonowania systemów teleinformatycznych będących poza wpływem firmy TuxNet.” (wyrok SOKiK z dnia 30 września 2010r., sygnatura akt XVII AmC 2329/10, numer postanowienia w rejestrze: 2200).

Postanowienia zestawione wyżej mogą być uznane za tożsame, bowiem analiza treści i skutków postanowień kwestionowanych oraz postanowień przywołanych, wpisanych do rejestru, prowadzi do stwierdzenia, iż wszystkie one są/były niezgodne zarówno z art. 385¹ § 1 Kodeksu cywilnego, stosownie do którego postanowienia umowy zawieranej z konsumentem nie uzgodnione indywidualnie nie wiążą go, jeżeli kształtują jego prawa i obowiązki w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami, rażąco naruszając jego interesy (niedozwolone postanowienia umowne), jak i z art. 385³ pkt 2 Kodeksu cywilnego, odpowiednio do którego za niedozwolone uznaje się postanowienia wyłączające lub istotnie ograniczające odpowiedzialność względem konsumenta za niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania.

Ponadto, jak podniósł SOKiK w wyroku z dnia 14 marca 2005r., na mocy którego wpisano do rejestru klauzulę o numerze 797, uchylanie się przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego od odpowiedzialności, nawet wtedy, gdy są po temu powody (tu: „niewłaściwe funkcjonowanie sieci telekomunikacyjnych innych operatorów lub dostawców”), nie może skutkować tym, że konsument zostanie pozbawiony wiedzy o podmiocie, na którym ta odpowiedzialność ciąży, i który, wskutek tego, może powziąć przekonanie, iż w ogóle nie posiada uprawnień do dochodzenia odpowiednich roszczeń.

- We wzorcu umowy adresowanym do konsumentów Tadeusz Kryger stosuje postanowienie o treści:
 - „TVO +eFka+ będąca Operatorem telewizji Osiedlowej +eFka+ zastrzega sobie prawo do zmiany listy dostarczanych kanałów telewizyjnych w przypadku:
 - a) zajścia zdarzenia niezależnego od operatora
 - b) zmiany uwarunkowań technicznych przesyłu sygnału telewizyjnego
 - c) zmiany obowiązujących przepisów prawnych
 - d) zmiany warunków umów zawartych z poszczególnymi nadawcami programów telewizyjnych lub ich pełnomocnikami.” (art. 4 § 3 „Regulaminu ...”),

natomiast w rejestrze postanowień niedozwolonych zostały wpisane postanowienia o treści:

- „Operator zastrzega sobie prawo do zmiany programów wchodzących w skład poszczególnych pakietów.” (wyrok SOKiK z dnia 19 stycznia 2005r., sygnatura akt XVII Amc 2/04, numer postanowienia w rejestrze: 399),
- „Operator Cyfry+ z ważnych przyczyn prawnych, technicznych, organizacyjnych lub ekonomicznych może wprowadzić zmiany liczby i rodzaju Programów wchodzących w skład poszczególnych pakietów wymienionych, odpowiednio w Załącznikach nr 2, 3, 4 i 5 do umowy. Wyżej wymienione zmiany, wynikające z faktu zaistnienia okoliczności leżących poza kontrolą Operatora Cyfry+, uznane za siłę wyższą, zastąpienia danego Programu Programem o porównywalnej tematyce, rezygnacji z danego Programu z uwagi na jego niską oglądalność, zaprzestania nadawania Programu z przyczyn obciążających jego nadawcę nie wymagają zmiany Umowy.” (wyrok SOKiK z dnia 7 kwietnia 2004r., sygnatura akt XVII Amc 15/03, numer postanowienia w rejestrze: 571).

Mając na uwadze, iż:

- w wyroku z dnia 19 stycznia 2005r. SOKiK podzielił i przyjął za swoją argumentację Prezesa Urzędu wskazującą na to, iż postanowienie wpisane następnie do rejestru pod numerem 399, jest niedozwolone w świetle art. 385³ pkt 10 i 19 Kodeksu cywilnego, gdyż zmiana oferty programowej stanowi zmianę warunków umowy, a przyjęty zapis pozwala przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu decydować o tym jednostronnie, nadto – pozbawia też konsumenta prawa wypowiedzenia umowy na podstawie art. 384¹ Kodeksu cywilnego,
- w wyroku z dnia 7 kwietnia 2004r. SOKiK wskazał, iż treść postanowienia wpisanego do rejestru pod numerem 571 jest sprzeczna z art. 385³ pkt 8, 10 i 19 Kodeksu cywilnego, bowiem – odpowiednio – „uzależnia spełnienie świadczenia od okoliczności zależnych tylko od woli kontrahenta”, „uprawnia kontrahenta konsumenta do jednostronnej zmiany umowy bez ważnej przyczyny wskazanej w umowie” oraz „przewiduje wyłącznie dla kontrahenta konsumenta jednostronne uprawnienie do zmiany, bez

ważnych przyczyn, istotnych cech świadczenia”, a „ważne przyczyny”, na które wskazał przedsiębiorca, aczkolwiek mają wpływ na „zawartość pakietu/ów”, to za takie, z różnych powodów, uznane być nie zawsze mogą,

- powołana wyżej argumentacja i wnioski SOKiK znajdują zastosowanie także w odniesieniu do postanowienia stosowanego przez Tadeusza Krygera,

stwierdza się, iż postanowienie kwestionowane i postanowienia wpisane do rejestru mogą być uznane za zbliżone co do treści i sposobu kształtowania praw i obowiązków konsumenta korzystającego z usług przedsiębiorcy telekomunikacyjnego.

- We wzorcu umowy adresowanym do konsumentów Tadeusz Kryger stosuje postanowienie o treści:

- „Cena usługi może ulec zmianie z przyczyn niezależnych od TVO +eFKa+.” (art. 6 § 4 „Regulaminu ...”),

natomiast w rejestrze postanowień niedozwolonych zostały wpisane postanowienia o treści:

- „Zmiana opłaty za doprowadzenie sygnału nie oznacza zmiany warunków umowy.” (wyrok SOKiK z dnia 19 stycznia 2005r., sygnatura akt XVII Amc 2/04, numer postanowienia w rejestrze: 398),
- „Zmiana opłaty nie powoduje konieczności zmiany umowy.” (wyrok SOKiK z dnia 19 stycznia 2005r., sygnatura akt XVII Amc 2/04, numer postanowienia w rejestrze: 400),
- „PTK zastrzega sobie prawo zmiany wysokości opłaty miesięcznej za korzystanie z sieci telewizji kablowej.” (wyrok SOKiK z dnia 23 lutego 2005r., sygnatura akt XVII Amc 3/04, numer postanowienia w rejestrze: 681).

Tak w uzasadnieniu wyroku z dnia 19 stycznia 2005r., będącego podstawą wpisania do rejestru postanowień o numerach 398 i 400, jak i w uzasadnieniu wyroku z dnia 23 lutego 2005r., będącego podstawą wpisania do rejestru postanowienia o numerze 681, SOKiK wskazał, iż postanowienia te – przyznając operatorowi prawo do jednostronnej zmiany umowy, bez ważnej przyczyny wskazanej w umowie, w tym prawo do zmiany tak istotnej cechy świadczenia, jaką jest cena za korzystanie z usług świadczonych na rzecz konsumenta przez kontrahenta, i nie przyznając konsumentowi prawa do odstąpienia od umowy na warunkach ustalonych w samej umowie, naruszają art. 385³ pkt 10, pkt 19 i pkt 20 Kodeksu cywilnego.

Wziąwszy pod uwagę, iż również postanowienie kwestionowane dopuszcza zmianę tak istotnego warunku umowy, jak cena (niezależnie od tego, iż jedynie w wypadku zaistnienia „przyczyn niezależnych od TVO +eFKa+”), wzięwszy pod uwagę i to, iż konsumentowi, kontrahentowi Tadeusza Krygera, nie przysługuje bezwzględne prawo do wypowiedzenia umowy, wskutek zaistnienia których to okoliczności następuje niedozwolone uprzywilejowanie przedsiębiorcy, stwierdza się tożsamość porównywanych zapisów.

- [11] Zdaniem Prezesa Urzędu, za sprzeczne z art. 24 ust. 1 i art. 24 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów może być uznany, z kolei, brak we wzorcach umowy o nazwie „Formularz umowy nr ...” i „Regulamin Umowy o Abonament” wykorzystywanych przez Tadeusza Krygera informacji dotyczącej:

- sposobu i terminów rozwiązywania umowy,
- zakresu odpowiedzialności z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania umowy, wysokości odszkodowania oraz zasad i terminów jego wypłaty,
- zasad, trybu i terminu składania oraz rozpatrywania reklamacji,
- polubownych sposobów rozwiązywania sporów,
- sposobu uzyskania informacji o aktualnym cenniku,

bowiem uchybia to nie tylko obowiązkowi przedkładania abonentom przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych umów spełniających odpowiednie standardy (tu: wynikające z art. 56 ust. 3 ustawy Prawo telekomunikacyjne), ale i – co w kontekście przedmiotu postępowania, które kończy niniejsza decyzja administracyjna, istotniejsze – obowiązkowi udostępniania im rzetelnej,

prawdziwej i pełnej wiedzy w zakresie tych elementów umowy, które znaleźć się w niej powinny, a nie znalazły.

[12] Mając na względzie powyższe, za uprawdopodobnione Prezes Urzędu uznaje, iż treść:

- postanowienia [1.1] mieści się w hipotezie postanowienia wpisanego do rejestru postanowień umowy uznanych za niedozwolone pod numerem 171,
- postanowienia [1.2] mieści się w hipotezach postanowień wpisanych do rejestru postanowień umowy uznanych za niedozwolone pod numerami 499, 618, 1084 i 1166,
- postanowienia [1.3] mieści się w hipotezach postanowień wpisanych do rejestru postanowień umowy uznanych za niedozwolone pod numerami 824, 1027 i 1165,
- postanowienia [1.4] mieści się w hipotezach postanowień wpisanych do rejestru postanowień umowy uznanych za niedozwolone pod numerami 680, 797, 1163, 1337 i 2200,
- postanowienia [1.5] mieści się w hipotezach postanowień wpisanych do rejestru postanowień umowy uznanych za niedozwolone pod numerami 399 i 571,
- postanowienia [1.6] mieści się w hipotezach postanowień wpisanych do rejestru postanowień umowy uznanych za niedozwolone pod numerami 398, 400 i 681,

a także i to, że:

- niezamieszczenie informacji dotyczącej sposobu i terminów rozwiązania umowy, zakresu odpowiedzialności z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania umowy, wysokości odszkodowania oraz zasad i terminów jego wypłaty, zasad, trybu i terminu składania oraz rozpatrywania reklamacji, polubownych sposobów rozwiązywania sporów oraz sposobu uzyskania informacji o aktualnym cenniku uchybia przepisowi art. 56 ust. 3 pkt 12-16 ustawy Prawo telekomunikacyjne,

które to okoliczności dowodzą bezprawności działania Tadeusza Krygera, a przez to wypełnienia drugiej z przesłanek niezbędnych do stwierdzenia naruszenia przez niego zakazu, o którym mowa w art. 24 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

[13] Zdaniem Prezesa Urzędu, za spełnioną należy uznać także i trzecią przesłankę, bowiem naruszenie zbiorowych interesów konsumentów ma miejsce wtedy, gdy działanie przedsiębiorcy godzi w interesy konsumentów jako zbiorowości, to jest w sytuacji, gdy skierowane jest nie tylko do wyodrębnionej indywidualnie grupy konsumentów, lecz szerszego, nieograniczonego liczebno kręgu osób, do których dotarła i dotrzeć może oferta przedsiębiorcy, a w rozpatrywanej sprawie wymieniony warunek jest spełniony, bowiem oferta usług telekomunikacyjnych przedstawiona przez Tadeusza Krygera, zawierająca postanowienia niedozwolone, adresowana była/jest nie do ściśle określonego, konkretnego konsumenta, lecz do z góry nieokreślonej, trudnej do zidentyfikowania liczby konsumentów, których sytuacja jest (może być) identyczna i wspólna.

[14] W tym stanie rzeczy stwierdza się, iż wszystkie wskazane wcześniej przesłanki wynikające z art. 24 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów zostały uprawdopodobnione.

[15] Stosownie do art. 28 ust. 1 ww. ustawy, jeżeli w toku postępowania w sprawach praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów zostanie uprawdopodobnione – na podstawie okoliczności sprawy, informacji zawartych w zawiadomieniu, o którym mowa w art. 100 ust. 1 tejże ustawy, lub innych informacji będących podstawą wszczęcia postępowania – że przedsiębiorca stosuje praktykę, o której mowa w art. 24 ustawy, a przedsiębiorca, któremu jest zarzucane naruszenie tego przepisu, zobowiąże się do podjęcia lub zaniechania działań zmierzających do zapobieżenia tym naruszeniom, Prezes Urzędu może, w drodze decyzji, nałożyć obowiązek wykonania tych zobowiązań, a stosownie do art. 28 ust. 2 ustawy – może również określić termin ich wykonania.

Z kolei, odpowiednio do art. 28 ust. 3 ustawy, w decyzji, o której mowa w ust. 1 tego artykułu, Prezes Urzędu nakłada na przedsiębiorcę obowiązek złożenia, w wyznaczonym terminie, informacji o stopniu realizacji zobowiązań.

Wobec tego, iż naruszenie przez Tadeusza Krygera zakazów wynikających z art. 24 ust. 1 i art. 24 ust. 2 pkt 1 oraz art. 24 ust. 1 i art. 24 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów zostało w postępowaniu uprawdopodobnione, uwzględniając także i to, że zobowiązał się on do działań opisanych w punkcie [3] uzasadnienia decyzji, Prezes Urzędu stwierdza, iż zaistniały niezbędne przesłanki do wydania decyzji na podstawie art. 28 ust. 1 i 2 ustawy i **ORZEKA, JAK W PUNKCIE I SENTENCJI DECYZJI.**

- [16] Równocześnie, działając w oparciu o art. 28 ust. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, Prezes Urzędu nakłada na Tadeusza Krygera obowiązek przekazania – w terminie trzech miesięcy od daty uprawomocnienia się decyzji – informacji dotyczącej wykonania podjętych zobowiązań, i **ORZEKA, JAK W PUNKCIE II SENTENCJI DECYZJI.**

POUCZENIE:

Stosownie do treści art. 81 ust 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w związku z art. 479²⁸ § 2 Kodeksu postępowania cywilnego, od niniejszej decyzji przysługuje stronie odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Gdańsku.

OTRZYMUJE:

Tadeusz Kryger
Zakład Instalacji Elektrycznych
ul. Współczesna 2B/6
80-253 Gdańsk